

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.11.2016r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni B. B. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury przyznanej na podstawie ustawy Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2014r., poz. 191 ze zm.). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przytoczył treść art. 114 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 887) i wskazał, że w przypadku wnioskodawczyni nie pojawiły się nowe okoliczności ani dowody pozwalające na ponowne ustalenie wysokości świadczenia, które ustalono prawomocną decyzją z 2.09.2015r. Zakład wyjaśnił, że zgodnie z przepisami w/w ustawy przy ustalaniu wysokości świadczenia uwzględnia się okresy składkowe (którymi w myśl art. 6 w/w ustawy są okresy ubezpieczenia) i okresy nieskładkowe. ZUS podniósł, że wnioskodawczyni przedłożyła do wniosku umowę o pracę z 2.05.1977r. bez dodatkowego dokumentu potwierdzającego fakt podjęcia i zakończenia zatrudnienia, który pozostaje bez wpływu na zmianę wysokości świadczenia. ZUS argumentował, że zgodnie z art. 7 w/w okresem nieskładkowym jest okres nauki w szkole wyższej na jednym kierunku pod warunkiem ukończenia tej nauki w wymiarze określonym w programie studiów. Z powyższego Zakład wywodził brak podstaw do zaliczenia okresu nauki w Kolegium Nauczycielskim i Studium (...). Organ rentowy wyjaśnił też, że przedłożona informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy (PIT – 8B) za rok 1995 nie powoduje zmiany udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych ponieważ rok 1995 zaliczono do stażu w oparciu o zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydane przez Przedszkole Miejskie nr 207. W konkluzji ZUS stwierdził, że świadczenie wobec powyższego będzie wypłacane w dotychczasowej wysokości.

/decyzja - k. 46 akt ZUS/

Decyzją z dnia 22.06.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył wnioskodawczyni B. B. wysokość emerytury od 1.05.2017r, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia oraz dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Zakład do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił okresy składkowe 29 lat, 9 miesięcy i 26 dni, tj. 357 miesięcy i okresy nieskładkowe w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 29 dni, tj. 109 miesięcy. Zakład podał, że po doliczeniu stażu pracy od 1.09.1976r. do 31.08.1978r. emerytura wnioskodawczyni wynosi 2251,78zł.

/decyzja - k. 47 akt ZUS/

B. B. decyzje organu rentowego z dnia 7.11.2016r. i z dnia 22.06.2017r. uznała za krzywdzące i złożyła od nich odwołania, wnosząc o łączne rozpoznanie tych spraw. Podniosła, że organ rentowy nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresu nauki w Studium (...). Wniosła także o uwzględnienie do ogólnego stażu pracy okresu zatrudnienia w przedszkolu przyzakładowym przy (...) im. S.. H. w Ł. od 15.11.1976 r. do czerwca 1977r. z uwzględnieniem pracy w trakcie organizowanych przez zakład kolonii dla dzieci jako okresu składkowego.

/odwołania - k. 2, k. 2 akt o sygn. VIII U 1621/17/

W odpowiedziach na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o ich oddalenie, przyłączając się do wniosku skarżącej o łączne rozpoznanie obu odwołań od przedmiotowych decyzji z dnia 7.11.2016r. i 22.06.2017r.

Organ rentowy wyjaśnił, że decyzją z dnia 9.11.2016r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni także prawa do ponownego ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej, dodając, że kolejną decyzją z dnia 21.12.2016r. po rozpatrzeniu wniosku z

dnia 13.12.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni prawa do ponownego ustalenia prawa do emerytury.

Zakład wyjaśnił też, że ubezpieczona odwołała się od wszystkich w/w decyzji, wskazując, że ich podstawą prawną był art. 114 ustawy emerytalnej oraz art. 6 i 7 ust. 1 pkt 9 w/w ustawy oraz § 22 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011r. Zakład argumentował, że z dokumentacji znajdującej się w aktach wynika, że wnioskodawczyni od 1.09.2015r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy ma przyznane prawo do emerytury na podstawie ustawy Karta Nauczyciela, a wysokość świadczenia wynosi 2193,62zł brutto. Organ rentowy podał, że ubezpieczona w dniu 24.10.2016r. wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia dołączając PIT-8B celem zaliczenia pracy w firmie (...) - (...) Ł. i umowę o pracę z (...) oraz 2 zaświadczenia z 25.05.2016r. z Zespołu Szkół i (...) w Z., wywodząc z powyższego, że nie pojawiły się tym samym żadne nowe okoliczności, ani dowody pozwalające na ponowne ustalenie wysokości świadczenia, które ustalono decyzją z 2.09.2015r. Zakład argumentował, że przedłożona do wniosku umowa o pracę z 2.05.1977r. bez dodatkowego dokumentu potwierdzającego fakt podjęcia i zakończenia zatrudnienia pozostaje bez wpływu na wysokość świadczenia, a w związku z art. 7 pkt 9 w/w ustawy brak jest podstaw do zaliczenia okresu nauki w Kolegium Nauczycielskim Studia (...), zaś przedłożona informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy (Pit-8B) z 1995r. nie powoduje zmiany udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych ponieważ rok 1995 zaliczono do stażu w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydanym przez Przedszkole Miejskie nr 207.

Uzasadniając prawidłowość zaskarżonej decyzji z dnia 22.06.2017r. Zakład podał, że został uwzględniony okres nauki w Studium (...) jako okres nieskładkowy, który w myśl art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej został ograniczony do 1/3 okresów składkowych. Zakład podał, że po doliczeniu stażu pracy od 1.09.1976r. do 31.08.1978r. emerytura wnioskodawczyni wynosi 2251,78zł. Organ rentowy wyjaśnił, że decyzją z dnia 22.06.2017r. z urzędu Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni także prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udokumentowała 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 25 dni. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udokumentowany ogólny staż pracy wnioskodawczyni w wymiarze 20 lat, 1 miesiąc i 14 dni, w tym 15 lat, 1 miesiąc i 3 dni okresów składkowych i 5 lat i 11 dni okresów nieskładkowych (ograniczone do 1/3 okresu składkowego). ZUS poinformował, że przy ustalaniu 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego, dla poratowania zdrowia, szkoleniowego, pozostawiania przez nauczycieli w stanie nieczynnym, przebywania przez nauczycieli na urlopie na dalsze kształcenie się, a także wypłacanych po dniu 15.11.1991r. wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy oraz zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego. Organ uwzględnił okres nauki w Studium (...) od 1.09.1976 r. do 31.08.1978r., jako okres nieskładkowy, który w myśl art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej został ograniczony do 1/3 okresów składkowych. Zakład konkludował, że przedłożony dokument dołączony do pisma wnioskodawczyni z dnia 26.04.2017r. nie stanowi środka dowodowego na okoliczność uznania okresu zatrudnienia od listopada 1976r. do czerwca 1977r., gdyż na podstawie pracowniczej ksiąteczki zdrowia brak jest możliwości stwierdzenia okresu zatrudnienia.

/odpowiedzi na odwołania - k. 3-4, k. 3 akt sygn. VIII U 1621/17, pismo procesowe ZUS k. 14/

Postanowieniem z 11.09.2017r. Sąd połączył sprawę z odwołania od decyzji z dnia 22.06.2017r. prowadzoną pod sygn. VIII U 1621/17 ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 7.11.2016r. prowadzoną za sygn. VIII U 427/17 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie –k. 9 akt o sygn. VIII U 1621/17/

Na rozprawie w dniu 11.09.2017r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołania, wnosząc o uwzględnienie do okresów składkowych okresy w latach 1977 - 1978 pracy na koloniach tj. od 11.06.1977r. do 5.07.1977r., argumentując,

że potwierdzeniem tego okresu są zapisy w indeksie i dodając, że w tym okresie wnioskodawczyni miała zawartą umowę z Zakładami (...). Ponadto pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o uwzględnienie okresu zatrudnienia na koloniach od 5.07.1977r. do 30.07.1977r., a także o uwzględnienie okresu pracy jako wychowawca w lipcu 1978r. wskazując, że wtedy wnioskodawczyni miała też zawartą umowę z Zakładami (...). Nadto pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o przeliczenie wysokości emerytury od dnia 24.10.2016r., to jest od daty złożenia wniosku, nie zaś od daty 1.05.2017r. Natomiast pełnomocnik organu wniósł o oddalenie odwołań.

/e-prot. z 11.09.2017r.:stanowiska stron – 00:02:26, 00:15:46/

W piśmie procesowym z dnia 25.09.2017r. pełnomocnik wnioskodawczyni sprecyzował odwołanie, wnosząc o uwzględnienie do okresu pracy w warunkach szczególnych wnioskodawczyni: okresu zatrudnienia w przedszkolu przyzakładowym przy (...) im. S. H. R. – K. w Ł. od 1.11.1976 r. do 30.06.1977 r., okresu zatrudnienia w charakterze nauczyciela na koloniach letnich w P. organizowanych przez (...) im. S. H. w Ł. R. K. od 11.06.1977r. do 5.07.1977r., od 23.07.1978r. do 17.08.1978 r. oraz na koloniach letnich w K. organizowanych przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) od dnia 5.07.1977r. do 31.07.1977 r.

/pismo – k. 20-21/

Na rozprawie w dniu 15.01.2018r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołania wnosząc o uwzględnienie okresów pracy wnioskodawczyni, które nie zostały uwzględnione przez organ rentowy, a zostały wymienione przez niego w piśmie z dnia 25.09.2017r., natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań.

/e-prot. z 15.01.2018r. stanowiska stron: 00:01:42/

Na rozprawie w dniu 12.03.2018r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w niniejszej sprawie - pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołania, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań.

/e-prot. z 15.01.2018r. stanowiska stron: 00:01:42/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. B. urodziła się w dniu (...)

/bezsporne, wniosek o emeryturę – k. 1- 4 akt ZUS/.

Wnioskodawczyni uczęszczała w okresie od 1.09.1976r. do 31.08.1978r. do Studium (...) w Ł. w trybie dziennym. W ramach nauki odbywała praktyki pedagogiczne m.in. na koloniach letnich w P. w okresie 11.06.-5.07.1977r. oraz w K. w okresie 5.07.-31.07.1977r. W indeksie potwierdzono odbycie tych praktyk, za które wystawiono oceny.

/zaświadczenie – k. 38 akt ZUS, kserokopia indeksu –k. 31-32, zeznania wnioskodawczyni 00:06:07 – e-prot. z 15.01.2018r. w zw. z 00:04:03 –e-prot. z 12.03.2018r./

W indeksie widnieje także potwierdzenie odbycia przez skarżącą praktyki pomocniczej w II semestrze 1977 r. w PP nr 52 w Ł., ul. (...) ze wskazaniem daty odbycia 10.03.1977 r. i daty potwierdzenia odbycia praktyki 3 czerwca 1977 roku. Za odbycie praktyki wystawiono ocenę.

/kserokopia indeksu –k. 31-32/

Wnioskodawczyni zawarła w dniu 2.05.1977r. umowę o pracę z Przedsiębiorstwem Budownictwa (...) w Ł. na czas określony od 5.07.1977r. do 30.07.1977r.

/umowa k. 35 akt ZUS/

Odwołująca nie posiada żadnych dokumentów potwierdzających fakt podjęcia, wykonywania pracy i jej zakończenia zgodnie z w/w umową.

/niesporne, a nadto zeznania wnioskodawczynie 00:06:07 – e-prot. z 15.01.2018r. w zw. z 00:04:03 –e-prot. z 12.03.2018r /

Wnioskodawczynie posiadała pracowniczą książeczkę zdrowia dla celów sanitarno-epidemiologicznych. Na pierwszej stronie książeczki widnieje stempel Przedszkola Nr (...) w Ł., ul. (...). Na drugiej stronie książeczki widnieje natomiast stempel (...) im. S. H. I. – K. w Ł. K. Letnie w P. pow. Z.. Jako pierwszą datę badania lekarskiego wnioskodawczynie wskazano 29 grudnia 1976 roku.

/książeczka zdrowia – k. 23-30/

W okresie od 1.10.1998r. do 26.05.1999r. ubezpieczona w celu uzupełnienia kształcenia kontynuowała naukę na Wydziale Nauk o Wychowaniu (...), uzyskując tytuł licencjata. W chwili podjęcia tej nauki była słuchaczką Kolegium Nauczycielskiego w Z., które na podstawie obowiązujących wówczas przepisów przyjęło wnioskodawczynie jako słuchaczkę. Następnie w okresie od 1.10.1999r. do 22.06.2001r. kontynuowała naukę uzyskując tytuł magistra.

/niesporne, a nadto zaświadczenie – k. 37 akt ZUS/

Począwszy od dnia 1.09.2015r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy, ubezpieczona ma przyznane prawo do emerytury na podstawie ustawy Karta Nauczyciela (nr świadczenia (...)). Wysokość świadczenia wyniosła 2193,62 zł brutto.

/bezsporne, a nadto decyzja - k. 28 akt ZUS/.

W dniu 24.10.2016 r. skarżąca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia dołączając PIT-8B celem zaliczenia pracy w firmie (...)- (...) S. A. i umowę o pracę z (...) oraz dwa zaświadczenia z dnia 25.05.2016 r. z Zespołu Szkół i (...) w Z..

/bezsporne, a nadto wniosek k. 33 – 34 akt ZUS, załączniki do wniosku k. 35-39 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 7.11.2016r., znak (...), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.10.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 114 ust 1 oraz art. 6 i 7 ust. 1 pkt. 9 ustawy emerytalnej oraz § 22 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasady wypłaty tych świadczeń odmówił B. B. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury przyznanej na podstawie ustawy Karta Nauczyciela. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że przedłożona do wniosku umowa o pracę z dnia 2.05.1977r. bez dodatkowego dokumentu potwierdzającego fakt podjęcia i zakończenia zatrudnienia pozostaje bez wpływu na wysokość świadczenia, a nadto, że brak także podstawy prawnej do zaliczenia okresu nauki w Kolegium Nauczycielskim i Studium (...). Natomiast przedłożona informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy (Pit- 8B) za rok 1995 nie powoduje zmiany udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych ponieważ rok 1995 zaliczono do stażu w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydane przez Przedszkole Miejskie nr 207.

/bezsporne, a nadto decyzja k. 46 akt ZUS/

Następnie decyzją z dnia 9.11.2016r., znak (...), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczynie prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawczynie na dzień 1.01.1999r. nie udokumentowała 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 25 dni.

/bezsporne, a nadto okoliczność znana Sądowi z urzędu w sprawie VIII U 428/17/

Kolejną decyzją z dnia 21.12.2016r., znak (...), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 13.12.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni prawa do ponownego ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 114 ustawy emerytalnej i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

/bezsporne, a nadto okoliczność znana Sądowi z urzędu w sprawie VIII U 428/17/

Zaskarżoną decyzją z dnia 22.06.2017r., znak (...), wydaną z urzędu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1.05.2017 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek na podstawie art. 113 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu organ rentowy wyjaśnił, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia oraz dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Zakład do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił okresy składkowe w ilości 29 lat, 9 miesięcy i 26 dni, tj. 357 miesięcy i okresy nieskładkowe w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 29 dni, tj. 109 miesięcy. Organ rentowy podał, że uwzględnił okres nauki w Studium (...) od 1.09.1976r. do 31.08.1978r., jako okres nieskładkowy, który w myśl art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej został ograniczony do 1/3 okresów składkowych. Świadczenie emerytalne wyniosło 2251,78zł. /bezsporne, a nadto decyzja z 22.06.2017r. k. 47 akt ZUS/

Ponadto decyzją z tego samego dnia, tj. z dnia 22.06.2017r., znak (...), z urzędu Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawczyni na dzień 1.01.1999r. nie udokumentowała 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 25 dni. /bezsporne, a nadto okoliczność znana Sądowi z urzędu w sprawie VIII U 428/17/

ZUS nie uwzględnił wnioskowanych okresów zatrudnienia w przedszkolu przyzakładowym przy (...) im. S. H. R. – K. w Ł. od 1.11.1976 r. do 30.06.1977 r., okresu zatrudnienia w charakterze nauczyciela na koloniach letnich w P. organizowanych przez (...) im. S. H. R. K. od 11.06.1977r. do 5.07.1977r., od 23.07.1978r. do 17.08.1978 r. oraz na koloniach letnich w K. organizowanych przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) od dnia 5.07.1977r. do 31.07.1977 r.

/bezsporne/

Rok 1995 został przez ZUS zaliczony do stażu skarżącej w oparciu o zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydane przez Przedszkole Miejskie nr 207.

/bezsporne/

Na skutek odwołania B. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 9.11.2016 r., z dnia 21.12.2016 r. i z dnia 22.06.2017 r., znak (...) przed Sądem Okręgowym w Łodzi toczyło się postępowanie za sygn. VIII U 428/17. Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił w postępowaniu w sprawie VIII U 428/17, że wnioskodawczyni po dniu 14.11.1991 r. pobierała wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy lub zasiłki chorobowe w następujących okresach: od dnia 9.11.1992 r. do dnia 18.11.1992 r., od dnia 15.12.1992 r. do dnia 18.12.1992 r., od dnia 23.03.1993 r. do dnia 26.03.1993 r., od dnia 3.04.1993 r. do dnia 9.04.1993 r., od dnia 14.07.1993 r. do dnia 20.07.1993 r., od dnia 21.10.1993 r. do dnia 8.01.1994 r., od dnia 13.01.1994 r. do dnia 24.02.1994 r., od dnia 24.02.1995 r. do dnia 18.03.1995 r., od dnia 5.01.1996 r. do dnia 16.01.1996 r., od dnia 28.03.1996 r. do dnia 5.04.1996 r., od dnia 3.10.1996 r. do dnia 18.10.1996 r., od dnia 23.10.1997 r. do dnia 15.11.1997 r., od dnia 5.11.1998 r. do dnia 10.11.1998 r., od dnia 15.12.1998 r. do dnia 18.12.1998 r., i stwierdził, że po uwzględnieniu zasiłków chorobowych po dniu 14.11.1991r. staż pracy wnioskodawczyni w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze hipotetycznie wyniósłby 15 lat, 6 miesięcy i 11 dni. W konsekwencji wyrokiem z dnia 25.01.2018r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 428/17 zmienił w/w zaskarżone decyzje i przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1.10.2016 r.

/karta przebiegu zatrudnienia – k. 26 akt ZUS, okoliczność znana Sądowi z urzędu w sprawie VIII U 428/17/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji znajdującej się

w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz częściowo w oparciu o zeznania wnioskodawczynie w zakresie, w jakim zeznawała ona o odbywaniu w okresie od dnia

1 września 1976 roku do dnia 31 sierpnia 1978 roku nauki w Studium (...) w Ł. w trybie dziennym, w ramach którego odbywała praktyki pedagogiczne, w tym na koloniach letnich. Powyższy okres został zresztą uwzględniony w toku postępowania na podstawie decyzji ZUS z dnia 22 czerwca 2017 roku jako okres nieskładkowy.

Sąd odtwarzając okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie uwzględnił też wiadomości znane mu z urzędu z uwagi na to, że przed tut. Sądem toczyło się także z odwołania B. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 9.11.2016 r., z dnia 21.12.2016 r. i z dnia 22.06.2017 r., znak (...) postępowanie za sygn. VIII U 428/17.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczynie oraz świadków G. R. i Z. C. w zakresie w jakim twierdziły one, że wnioskodawczynie była pracownikiem przedszkola przyzakładowego przy (...) im. S. H. R. – K. w Ł. zatrudnionym na stanowisku nauczyciela od dnia 1.11.1976 r. do dnia 30.06.1977 r., pracownikiem (...) im. S. H. w Ł. R. K. zatrudnionym na stanowisku wychowawcy w okresie 11.06.-5.07.1977r. oraz w okresie 23.07.-17.08.1978 r. na koloniach letnich w P., a także pracownikiem Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) zatrudnionym na stanowisku wychowawcy w okresie 5-31.07.1977 r. na koloniach letnich w K.. W szczególności Sąd nie uznał za wiarygodne tych zeznań w zakresie, w jakim wskazywały na okoliczność wykonywania przez wnioskodawczynię w spornych okresach czynności pracowniczych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Podkreślenia wymaga, że zeznania świadków G. R. i Z. C., ani też wnioskodawczynie nie znajdują potwierdzenia w szczerkowej dokumentacji ze spornych okresów zatrudnienia. Jedyne dokumenty, jakimi dysponuje odwołująca są zaświadczenie i indeks potwierdzające jedynie odbywanie nauki w Studium (...) w Ł., w ramach którego wnioskodawczynie odbywała praktyki pomocnicze w tym na koloniach letnich w K. od 5.07. do

31.07.1977 r. i w P. od 11.06. do 5.07.1977 r., za których odbycie wystawiono odpowiednie oceny szkolne, oraz wpis do pracowniczej książeczki zdrowia dla celów sanitarno-epidemiologicznych, w której na pierwszej stronie widnieje stempel Przedszkola Nr (...) w Ł., ul. (...), na drugiej stronie stempel (...) im. S. H. I. – K. w Ł. K. Letnie w P. pow. Z., a także wskazano pierwszą datę badania lekarskiego w dniu 29.12.1976r. Jednocześnie ze wskazanego indeksu wynika, że wnioskodawczynie w ramach nauki w Studium odbyła także praktykę pomocniczą w PP nr 52 w Ł., ul. (...) w II semestrze 1977 roku, za którą otrzymała stosowną ocenę, ze wskazaniem daty odbycia 10.03.1977 roku i daty potwierdzenia odbycia praktyki 3.06.1977r. (wnioskodawczynie wskazała datę zakończenia rzekomego stosunku pracy z tym podmiotem w dniu 30.06.1977 r.). Nadto żaden z tych dokumentów nie potwierdza, że wnioskodawczynie odbywała praktyki w P. w okresie od 23.07. do 17.08.1978r. Z treści tych dokumentów nie wynika, że wnioskodawczynię łączył w tym okresie z tymi podmiotami jakikolwiek stosunek pracy. Brak jest natomiast jakiegokolwiek innych dokumentacji osobowej w tym świadectw pracy, zaświadczeń o zatrudnieniu, legitymacji ubezpieczeniowej, czy chociażby umów o pracę, dokumentujących fakt pozostawania w spornych zatrudnieniach. Przedłożona do wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego z dnia 24.10.2016r. umowa o pracę z dnia 2.05.1977r. bez dodatkowego dokumentu potwierdzającego fakt podjęcia i zakończenia zatrudnienia, również pozostaje bez wpływu na prawo do świadczenia.

Ponadto zeznania świadków G. R. i Z. C. oraz skarżącej są niespójne. Wskazać należy, że jak przyznała sama wnioskodawczynie nie posiada dokumentacji osobowej za sporne okresy. W zakresie pracy w przyzakładowym przedszkolu nie pamiętała, czy pracę świadczyła w pełnym wymiarze czasu pracy, ani w jakich godzinach. Podniosła, że pracowała w różnych godzinach, bowiem w tym okresie uczęszczała do Studium w trybie dziennym. Także świadek G. R. ogólnikowo wskazywała rzekomy okres zatrudnienia wnioskodawczynie w przedszkolu, tzn. po upływie jednego roku od zatrudnienia świadka (świadek był zatrudniony od września 1975 roku), i że trwał około jednego roku. Świadek nie pamiętała przy tym, czy wnioskodawczynie w tym okresie uczęszczała do Studium, przede wszystkim jednak nie pamiętała, w jakim wymiarze czasu pracy wnioskodawczynie świadczyła pracę, jednocześnie wskazując, że w przedszkolu odbywały się praktyki studenckie, wreszcie przyznała, że za okres swojego zatrudnienia w przedszkolu ona sama otrzymała świadectwo pracy. Z kolei świadek Z. C. jeszcze bardziej nieprecyzyjnie określiła rzekomy okres zatrudnienia wnioskodawczynie w przedszkolu, tj. na 2 miesiące przed zatrudnieniem świadka (świadek był zatrudniony od września 1978 roku), twierdząc że wnioskodawczynie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy i że

musiała mieć ukończone Studium na stanowisku nauczyciela w przedszkolu, jednocześnie wskazując, że w przedszkolu odbywały się praktyki studenckie, a ona sama otrzymała od pracodawcy świadectwo pracy. W zakresie okresów zatrudnienia na koloniach letnich w P. świadek ten wskazała, że nie wie na podstawie jakiej umowy była organizowana praca na tych koloniach, uważała, że wnioskodawczyni wraz z nią na koloniach letnich przebywała czterokrotnie w latach 1978-1982. Zauważyć należy, że daty wskazane przez świadka w zakresie spornych okresów nie pokrywają się z datami wskazanymi przez wnioskodawczynię. Wnioskodawczyni nie pamiętała także w zakresie praktyk wakacyjnych na koloniach w K., miejsca i czasu odbioru wynagrodzenia, czy wynagrodzenie było wyższe czy niższe niż wskazane w umowie, a brak świadectwa pracy nie stanowił dla niej istotnej kwestii. Co do kolonii w P. ubezpieczona nie pamiętała nawet na jakiej podstawie rzekomo świadczyła pracę, a odbycie praktyk w P. w okresie od dnia 23.07. do 17.08.1978 r. nie znajduje potwierdzenia w jakichkolwiek dokumentach. Co istotne jednak skarżąca przyznała, że praktyki odbywała w ramach nauki w Studium. Zdaniem Sądu również załączone do akt sprawy kserokopie kopert wymienianej przez wnioskodawczynię z ówczesnym narzeczonym korespondencji /k. 44-45/ nie mogą stanowić dowodu na to, że odwołująca na koloniach w P. przebywała w ramach zatrudnienia pracowniczego i że w badanym okresie wykonywała obowiązki nauczyciela.

Ostatecznie podkreślić należy, że na okoliczność zatrudnienia w powyższych okresach odwołująca zgłosiła wyłącznie dwóch świadków, przy czym zeznania tych świadków i wnioskodawczyni, jak wyżej wskazano należało ocenić jako niewiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie, co skutkuje ich oddaleniem.

Wstępnie wskazać należy, że organ rentowy nie uznał wnioskodawczyni do ogólnego stażu pracy a w konsekwencji też w stażu pracy w szczególnym charakterze okresu zatrudnienia od dnia 1 listopada 1976 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku w przedszkolu przyzakładowym przy (...) im. S. H. R. – K. w Ł. oraz okresów zatrudnienia w (...) im. S. H. w Ł. R. K. od dnia 11 czerwca do dnia 5 lipca 1977 roku oraz od dnia 23 lipca do 17 sierpnia 1978 r. na koloniach letnich w P. i w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od dnia 5 lipca do dnia 31 lipca 1977 roku na koloniach letnich w K., z uwagi na brak udowodnienia tych okresów. Strona odwołująca przez cały czas trwania n/n postępowania wnosila zaś o zaliczenie w/w okresów do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Stosownie do art. 86 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela (t.j.: Dz.U. z 2017r., poz. 1189 ze zm.) – zwaną w dalszej części Kartą Nauczyciela, nauczyciel oraz członek jego rodziny mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego określonego w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów ustawy, z tym że nauczyciel zaliczany jest do pracowników wykonujących pracę w szczególnym charakterze.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. W ust. 1a w/w art. 88 postanowiono, że nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych: 1) w art. 20 ust. 1, 5c i 7; 2) w art. 225 ust. 1, 6, 7 i 10 oraz art. 226 ust. 1 ustawy z dnia

14 grudnia 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 60 i 949). W ust. 1b w/w ustawy stwierdzono, że do okresu 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w ust. 1, zalicza się także okres skierowania, na podstawie odrębnych przepisów, do pracy pedagogicznej za granicą. Z kolei w ust. 2 art. 88 Karty Nauczyciela postanowiono, że podstawę wymiaru emerytury lub renty dla nauczyciela zatrudnionego w systemie oświaty i wychowania, przechodzącego na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, ustala się na zasadach ogólnych, określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tym że do podstawy tej wlicza się również wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, dodatki, świadczenia w naturze, jeśli ze świadczeń tych nauczyciel nie korzysta po przejściu na emeryturę lub rentę, oraz

wszystkie nagrody uzyskane przez nauczyciela za osiągnięcia zawodowe w okresie, z którego wynagrodzenie stanowi podstawę wymiaru emerytury lub renty. Zgodnie z ust. 2a cyt. przepisu nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli: 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Zaskarżone w n/n postępowaniu decyzje dotyczyły możliwości przeliczenia wysokości świadczenia emerytalnego skarżącej.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 – zwanej dalej ustawą emerytalną, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W świetle § 22 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasady wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument w tym w szczególności legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w trakcie zatrudnienia.

Wskazać należy, że ograniczenia dowodowe mające miejsce przez organem rentowym, nie mają zastosowania w toku postępowania sądowego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych, który stosuje regulację kodeksu postępowania cywilnego.

Przypomnieć należy, że organ rentowy nie uznał wnioskodawczyni do ogólnego stażu pracy a w tym też w stażu pracy w szczególnym charakterze okresu zatrudnienia od dnia

1 listopada 1976 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku w przedszkolu przyzakładowym przy (...) im. S. H. R. – K. w Ł. oraz okresów zatrudnienia w (...) im. S. H. w Ł. R. K. od dnia 11 czerwca do dnia 5 lipca 1977 roku oraz od dnia 23 lipca do 17 sierpnia 1978 r. na koloniach letnich w P. i w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od dnia 5 lipca do dnia 31 lipca 1977 roku na koloniach letnich w K., z uwagi na brak udowodnienia tych okresów. O ile nie zaliczenie w/ w okresów do stażu pracy w warunkach szczególnych nie miało dla przyznania uprawnień do wcześniejszej emerytury znaczenia, o tyle ich należyte wykazanie mogło mieć znaczenie dla ponownego ustalenia wysokości tego świadczenia.

W stosunku do przedłożonych przez skarżącą dokumentów w postaci umowy o pracę z dnia 2.05.1977r., kopii indeksu i pracowniczej książeczki zdrowia, jak również złożonej do akt w toku n/n postępowania kserokopii kopert prowadzonej przez wnioskodawczynię korespondencji z narzeczonym, ZUS argumentował, że nie stanowią one środka dowodowego na okoliczność uznania spornych okresów jako okresów zatrudnienia.

Zdaniem Sądu Okręgowego z w/w dokumentów nie wynika, że wnioskodawczynię łączył w spornych okresach z tymi podmiotami jakikolwiek stosunek pracy, albowiem w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek innej dokumentacji osobowej w tym świadectw pracy, zaświadczeń o zatrudnieniu, legitymacji ubezpieczeniowej, czy chociażby umów o pracę, dokumentujących fakt pozostawania w spornych zatrudnieniach. Dokumenty, którymi dysponuje odwołująca w postaci zaświadczenia i indeksu potwierdzają jedynie odbywanie nauki w Studium (...) w Ł., w ramach którego wnioskodawczyni odbywała praktyki pomocnicze w tym na koloniach letnich w K. od dnia 5 lipca do dnia 31 lipca 1977 roku i w P. od dnia 11 czerwca do dnia 5 lipca 1977 roku, za których odbycie wystawiono odpowiednie oceny szkolne, nie są natomiast dowodem na pracownicze zatrudnienie skarżącej. Podobnie wpis do pracowniczej książeczki zdrowia

dla celów sanitarno-epidemiologicznych, w której na pierwszej stronie widnieje stempel Przedszkola Nr (...) w Ł., ul. (...), na drugiej stronie stempel (...) im. S. H. I. – K. w Ł. K. Letnie w P. pow. Z., a także wskazano pierwszą datę badania lekarskiego w dniu 29 grudnia 1976 roku, nie daje podstaw do stwierdzenia zatrudnienia skarżącej. Również zeznania świadków G. R. i Z. C. nie mogą stanowić dowodu na to, że odwołująca w badanych okresach pozostawała w stosunku pracy, albowiem zeznania te nie tylko okazały się niespójne, ale również bardzo ogólnikowe, co zostało w sposób szczegółowy omówione we wcześniejszej części uzasadnienia, wobec czego nie ma aktualnie potrzeby powielania tych rozważań. Zaakcentować jedynie ponownie należy, że zeznania w/w świadków o rzekomym pracowniczym charakterze spornych okresów, nie mają potwierdzenia w załączonych do akt dowodach w postaci dokumentów, z których wynika, że wnioskodawczyni odbywała jedynie praktyki. Brak jest bowiem jakiegokolwiek innych dokumentacji osobowej w tym świadectw pracy, zaświadczeń o zatrudnieniu, legitymacji ubezpieczeniowej, czy chociażby umów o pracę, dokumentujących fakt pozostawania w spornych zatrudnieniach. Przyznała to zresztą także sama wnioskodawczyni, a nadto potwierdziła, że praktyki odbywała w ramach nauki w Studium. Przedłożona do wniosku umowa o pracę z dnia 2 maja 1977 roku bez dodatkowego dokumentu potwierdzającego fakt podjęcia i zakończenia zatrudnienia, również pozostaje bez wpływu na prawo do świadczenia, albowiem z samego zawarcia umowy o pracę nie można wywodzić tak daleko idącego wniosku, że faktycznie doszło do jej realizacji, skoro wnioskodawczyni nie dysponuje na tę okoliczność żadnymi innymi dowodami.

Podsumowując - w świetle całokształtu materiału dowodowego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w/ w okresy nie zostały przez skarżącą udowodnione jako okresy zatrudnienia, albowiem brak jest jakiegokolwiek miarodajnej dokumentacji pracowniczej dotyczącej tychże okresów, a zeznania świadków przesłuchanych w sprawie nie potwierdziły jednoznacznie tych okresów zatrudnienia. Zarówno wnioskodawczyni jak i świadkowie zeznali w sposób niespójny co do ewentualnego świadczenia przez wnioskodawczynię pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Z ustaleń wynika natomiast, że większość wskazanych wyżej okresów miała miejsce w ramach odbywania przez wnioskodawczynię praktyk pomocniczych w ramach nauki w Studium (...) w trybie dziennym, co zostało potwierdzone w indeksie wnioskodawczyni.

Również PIT z 1995r. nie ma żadnego wpływu na ponowne ustalenie wysokości świadczenia wnioskodawczyni skoro rok 1995 został już przez ZUS zaliczony do stażu skarżącej w oparciu o zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydane przez Przedszkole Miejskie nr 207.

Zauważyć należy, że organ rentowy mocą decyzji z dnia 22 czerwca 2017 roku uwzględnił okres nauki w Studium (...) od dnia 1 września 1976 roku do dnia 31 sierpnia 1978 roku, jako okres nieskładkowy, który w myśl art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej został ograniczony do 1/3 okresów składkowych, co pozostało bez wpływu na przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

Kluczowe okazało się jednak to, że wnioskodawczyni w ogóle nie wykazała, że w spornych okresach pozostawała w stosunku zatrudnienia, co uniemożliwia ich zaliczenie także do ogólnego stażu pracy.

Reasumując – wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych nowych dowodów ani też nie wskazała żadnych nowych okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, i tym samym brak podstaw do ponownego przeliczenia jej świadczenia.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawczyni spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontrydiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach pozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych

pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawczyni nie wykazała za pomocą zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, że nie tylko, że w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę zaliczaną do prac w warunkach szczególnych, ale również, że w ogóle pozostawała w tych okresach w stosunku pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołania od obu zaskarżonych decyzji, o czym orzekł, jak w sentencji wyroku.

A.P.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

10.04.2018r